

105
EL - FIL / SLON
OBJAVLJENA U MEKI, IMA 5 AJETA

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ۝١ أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ
فِي تَضَلُّيلٍ ۝٢ وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ۝٣ تَرْمِيهِمْ
بِحِجَارَةٍ مِّنْ سِجِّيلٍ ۝٤ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ ۝٥

"U ime Allaha, Svemilosnog, Milostivog!"
"Zar nisi čuo šta je sa vlasnicima slona
Gospodar tvoj uradio!"/1/ "Zar lukavstvo
njihovo nije upropastio"/2/ "i protiv njih jata
ptica poslao", /3/ "koje su na njih grumenje
od gline pečene bacale", /4/ "pa ih kao
izjedeno lišće učinio?"/5/

"Zar nisi čuo šta je sa vlasnicima slona
Gospodar tvoj uradio!" Vlasnici slona su oni koji su sa Ebrehom, Abesincem iz Jemena došli da sruše Kabu, pa je Uzvišeni Allah od njih odbranio svoju nepovredivu /svetu/ kuću. Ovo je jedna od blagodati koje je Allah ukazao plemenu Kurejš, odvrćajući od njih vlasnike slona koji su bili naumili da sruše Kabu i zbrišu je do temelja sa lica zemlje. Allah je vlasnike slona uništio, ponizio, omeo njihove nakane i razočarao. Vlasnici slona bili su kršćani i njihova vjera bila je ispravnija od idolopoklonstva u kome je bio ogrezao Kurejš. Ovaj događaj bio je priprema i nagovještaj dolaska Allahovog Poslanika, s.a.v.s., jer je on, po najvjerodostojnijim predanjima, rođen, upravo te godine. Allah nije pomogao Kurejše protiv Abesinaca zato što su oni bili bolji od njih, nego zato da bi zaštitio Drevni hram /Kabu/ koji će Allah učiniti još časnijim i slavnijim, slanjem posljednjeg vjerovjesnika Muhammeda, a.s.

KRATAK PREGLED OVOG DOGAĐAJA

Ebrehe, Abesinac, sagradio je u Sani i do tada nezapamćeno ukrasio jednu ogromnu crkvu, čvrsto odlučivši da na taj način privuče Arape i odvrati ih od Kabe. Na to je otvoreno pozivao u svojoj zemlji. To se nije svidjelo adnanskim i kahtanskim Arapima, a kod plemena Kurejš izazvalo je svaku osudu i negodovanje, tako da je jedan od njih krišom, preko noći, ušao u crkvu, i u njoj izvršio nuždu i pobjegao.

Čuvši za ovo, Ebrehe se zakleo da će krenuti na Meku i do temelja srušiti Kabu. Mukatil ibn Sulejman navodi da su neki mladići, Kurejševiči, ušli u crkvu i u njoj podmetnuli požar. Pošto je taj dan puhao jak vjetar crkva je izgorjela do temelja i srušila se. Na to se Ebrehe, na čelu velike vojske, uputio prema Meki, vodeći sa sobom jednog ogromnog slona po imenu Mahmud. Kada su Arapi vidjeli šta se sprema, smatrali su da su dužni suprotstaviti se i braniti Kabu. Ebrehi se prvo suprotstavio Zu-Nefer, jedan od jemenskih prvaka i vladara, sa svojim ljudima, ali ga je Ebrehe porazio i zarobio. Ebrehi se suprotstavio i Nufejl ibn Habib el-Hasami sa svojim ljudima. Ovaj otpor je trajao oko dva mjeseca, ali je Ebrehe na kraju porazio i njega i zarobio i Nufejla. U prvi mah, Ebrehe je namjeravao da pogubi Nufejla, ali mu je kasnije oprostio, s tim da mu ovaj bude vodič kroz Hidžaz. Kada je Ebrehe naišao kroz Taif, njegovi sta -novnici su ga laskavo primili i sa njim kao vodiča poslali Ebu-Regala. Kada je Ebrehe sa svojom vojskom došao do El-Muhammesa, u blizini Meke, ulogorio se i sa svojom vojskom napao na stado mekanskih deva koje su sa drugom stokom bile na paši, i zarobio ih. Među njima je bilo i dvije stotine Abdul-Muttalibovih deva. Ebrehe je odatle poslao Hanatu el-Humejrija da mu dovede kurejševičke prvake da im kaže da on nije došao da se bori protiv njih, osim ako mu se budu suprotstavljali u rušenju Kabe. Sa Hanatom se vratio Abdul-Muttalib koga je Ebrehe primio sa poštovanjem. Sišao je sa divana i sa Abdul-Muttalibom sjeo na prostrti ćilim na zemlji i preko prevodioca ga upitao šta od njega traži. Abdul-Muttalib je rekao: "Vrati mi mojih dvije stotine deva koje ste otjerali!" Na to je Ebrehe odgovorio: "Kada sam te ugledao, svidjela mi se tvoja odvažnost, a sad si tako skroman. Govoriš mi o dvije stotine deva koje sam ti otjerao, a ne spominješ mi Hram, simbol tvoje vjere i vjere tvojih očeva? Ja sam došao da ga srušim, a ti mi o njemu ništa ne govoriš?!" Na to je Abdul-Muttalib rekao: "Ja sam gospodar deva, a ovaj Hram ima svoga Gospodara Koji će ga braniti." Na to je Ebrehe rekao: "Od mene ga neće moći odbraniti." Abdul-Muttalib je rekao: "Vidjet ćemo." Zatim je Ebrehe Abdul-Muttalibu vratio njegove deve.

"Zar lukavstvo njihovo nije upropastio."

Vrativši se među Kurejševiče, Abdul-Muttalib im je naredio da se povuku i utvrde u brdima oko Meke, bojeći se da im vojska ne nanese kakvo zlo, a on je sa grupom prvaka molio Allaha da sačuva Kabu. Uzevši za halku na vratima Kabe, Abdul-Muttalib je rekao: "Nema razloga za bojazan. Čovjek brani svoju kuću, pa i Ti brani svoju. Njihov krst i lukavstvo nikada neće pobijediti Tvoju mudrost, kako ćeš ih odvratiti." Kada je Ebrehe pripremio slona da krenu za Meku, Nufejl ibn Habib je prišao slonu, uzeo ga za uho i rekao mu: "Mahmude, lezi i vrati se zdrav tamo odakle si i došao. Ti se nalaziš na svetoj Božijoj zemlji!" Zatim je pustio slona pa je slon legao. Nufejl je zatim otišao, popeo se na brdo i pridružio se Kurejševičima. Vlasnici

* Objavljena nakon sure "Nevjemici".

slona su slona udarali i gonili da ustane, ali je on odbijao da poslušati. Kad bi ga okrenuli prema nekoj drugoj strani, ustao bi i krenuo, ali kad bi ga okrenuli prema Hramu, opet bi legao.

"...i protiv njih jata ptica poslao, koje su na njih grumenje od gline pečene bacale, pa ih On kao lišće koje su crvi istočili učinio?" Ibn Ebi-Hatim svojim lancem prenosilaca od Ubejd ibn Umejra prenosi da je rekao: "Kada je Allah htio da uništi vlasnike slona, na njih je poslao ptice, poput zidarskih lasta, koje su dolazile iz mora, od kojih je svaka nosila po tri kamenčića, po dva u nogama i po jedan u kljunu. Kad bi iznad njih naletjele, graknule bi, a onda na njih izručile kamenčiće iz kandži i kljuna. Koji god bi kamenčić pogodio nekog od njih u glavu, prošao bi kroz cijelo tijelo i izašao na čmar, a kad bi promašio glavu i pogodio drugi dio tijela, izašao bi na drugu stranu. Sve se ovo dešavalo dok je Abdul-Muttalib, sa ostalim Kurejševićima, među kojima su bili i Nufejl el-Has'ami, Mut'im ibn 'Addi, 'Amr ibn 'Aiz el-Mahzumi i Mes'ud ibn 'Amr es-Sekafi, stajao na brdu Hira i posmatrao šta se dešava sa Abesincima i kako Allah spušta kaznu na vlasnike slona i sručuje svoju srdžbu. Dok je ovo gledao, Nufejl je u stihovima govorio: "Kuda ćete sada pobjeći kad vas Bog progoni, Ešrem je poražen a ne pobjednik!" Mukatil ibn Sulejman navodi da su se Kurejševići tada domogli bogatog plijena od onih koji su ih namjeravali opljačkati. Za Abdul-Muttaliba kaže da je dobio taj dan zlata da bi se rupa mogla napuniti. Ata ibn Jesar kaže: "Od kazne koja ih je pogodila, svi vlasnici slona, nisu odmah pomrli. Neki su pomrli odmah, dok je od drugih otpadalo meso, komad po komad, dok su bježali. Kad je Uzvišeni Allah Muhammeda, s.a.v.s., poslao kao poslanika, On je među blagodati i dobrotu prema Kurejšijama ubrojao i to kad je od njih odvratio Abesince i tako ih ostavio u životu.

"Zar nisi čuo šta je sa vlasnicima slona Gospodar tvoj uradio? Zar lukavstvo njihovo nije upropastio i protiv njih jata ptica poslao, koje su na njih grumenje od gline pečene bacale, pa ih On kao izjedeno lišće učinio?" Riječ "ebabil" znači: nepregledne grupe koje sa svih strana dolaze. Ibn-Hišam kaže: "Arapu ovu riječ ne upotrebljavaju u jednini." Nesai kaže: "Čuo sam od nekih jezičara da jednina od riječi glasi.

Riječ "sidždžil", kako Ibn-Hišam od Junusa en-Nahvija i Ebu-Ubejdea prenosi, znači kod Arapa nešto što je tvrdo i čvrsto. On kaže da neki komentatori smatraju da je ova riječ u arapskom složenica od dvije riječi preuzete iz perzijskog jezika: i od kojih prva znači kamen, a druga glinu. Tačno je onako kako kaže Ibn-Abbas: "Hidždžaretun min sidždžil" znači glina u obliku kamenja.

Riječ: "el-Asfu" koristi se za opis lišća od bilja i povrća, koje, kad životinje pojedu, rastoče. To znači da je Svevišnji Allah vlasnike slona uništio, upropastio, protiv njih okrenuo njihove zle namjere, da ni u čemu

nisu uspjeli i da ih je sve uništio. Ko god se od njih vratio živ u svoju zemlju, poput Ebrehe, vratio se izranjavan i bolestan, samo zato da bi ispričali šta im se desilo. Tijelo im se u komade raspadalo, a Ebrehi je srce puklo kad se vratio u svoju zemlju i grad Sanu. Ibn-Abbas dalje kaže: "Tako mi Allaha, nije umro prije nego što im je ispričao šta im se desilo. Kad im je ispričao, umro je." Nakon njega vlast je preuzeo njegov sin Jeksum, a nakon njegove smrti Ebrehin drugi sin Mesruk, a onda ih je sviju iz Jemena protjerao kralj Sejf ibn Zi Jezen el-Himjeri, uz Kisrinu pomoć. U Buharijinom Sahihu i Muslimovom Sahihu stoji da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., na dan oslobođanja Meke rekao: (692) "Allah je slona spriječio da ne uđe u Meku i nad njom vlast dao Svome Poslaniku i pravovjernima. Njena nepovredivost ponovno se vratila danas kao što je bila jučer. Jeste li čuli? Neka prisutni prenese odsutnom!"

**Ovim se,
zahvaljujući Allahu i Njegovoj
pomoći,
završava kratki komentar
poglavlja "Slon" .**